

Тъзи болезнени състояния въ тѣхъ се дължатъ на нѣкакво отклонение отъ правия пѣтъ. Достатъчно е да се върнатъ въ правия пѣтъ, да започнатъ да мислятъ по новия начинъ, и тѣ ще бждатъ здрави. Споредъ старитѣ религиозни разбирания на хората, сществува адъ и рай — първиятъ за грѣшнитѣ, а вториятъ — за праведнитѣ хора. За тази цель сж представени различни картини, които рисуватъ мъченията на хората, а отъ друга страна — тѣхното блаженство въ рая. Това сж човѣшки разбирания. Адътъ и раятъ сж мѣста, които сщществуватъ въ съзнанието на човѣка. На едно мѣсто въ Откровението е казано: „Чухъ цѣлото създание да хвали Господа.“ Това показва, че единъ день Богъ ще премахне всички противоречия между хората, и тогава всички сщщества на небето и на земята ще хвалятъ Бога и ще видятъ, че Мждростъта Му е безкрайна. — Какво ще стане тогава съ грѣшнитѣ хора? — Ще се спасятъ. — Какво ще стане съ дяволитѣ? — Ще се научатъ да служатъ на Бога. И всички хора ще бждатъ истински братя и сестри помежду си. — Възможно ли е това? — Въ Бога е всичко възможно. Всички ще опитате този законъ, ще видите, че Богъ работи навсѣкжде. Не се съмнявайте, не унижавайте Бога въ себе си и вѣрвайте, че всичко, каквото душата ви желае, можете да постигнете. Щомъ дадете ходъ на Божественото въ себе си, вие можете да станете и поетъ и писателъ, и художникъ, и добродетеленъ човѣкъ. Съ една дума, каквото желаете, можете да станете.

Казвате: Всичко това можемъ да постигнемъ, но въ друго прераждане. — Не, влѣзте още днесъ въ новия животъ и кажете: Господи, благодаря Ти за свѣтлината, която си ми далъ. Азъ искамъ да влѣза въ тази свѣтлина и да Ти служа по новъ начинъ. Тогава единъ вашъ приятелъ отъ невидимия свѣтъ ще ви пошепне: Вземи четката и боитѣ и започни да рисувашъ! — Нима отсега нататкъ ще ставамъ художникъ? — Да, вземи четката и боитѣ и започни! — Ама азъ съмъ вече 45 годишенъ човѣкъ. — Ти сега, именно, можешъ да работишъ. Ако всички хора, били тѣ учени или прости, станатъ художници, свѣтътъ ще се оправи. Желалъ бихъ всички хора да станатъ гениални художници. Песимиститѣ ще кажатъ, че за тѣхъ нѣма да има работа. Не, тѣ ще отидатъ на слънцето и, като се върнатъ, ще разправятъ на проститѣ хора, какво сж видѣли тамъ. Казвате: Тѣзи работи не ни интересуватъ, ние живѣемъ и работимъ за папото (за хлѣба). — На слънцето не се говори за папото.